

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kf.IV.37.732/2018/4. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró,
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Forgács és Kiss Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. László András

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Hernádi Eleonóra Ügyvédi Iroda,
eljáró ügyvéd: dr. Hernádi Eleonóra

A per tárgya: energiaszolgáltatás körében üzemeltetési szerződés

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elbírálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 22.K.700.171/2018/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 22.K.700.171/2018/4. számú ítéletét helybenhagyja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az elbírálás alapjául szolgáló tényállás

- [1] A S. Kft. (a továbbiakban: Magánvezetéki engedélyes) 2012. október 29. napján kelt adásvételi szerződéssel vásárolta meg a H. Kft.-től a h-i .../8. hrsz. alatt felvett, 5 ha 8501 m² nagyságú belterületi ingatlant, amely a H., M. út 1. szám alatt található. Ezen ingatlan alatt húzódik a területen lévő üzleti negyed víz-, szennyvíz- és villanyközmű ellátását biztosító magánvezetékes hálózat, amelyen keresztül történik az üzletközpont, illetőleg üzleti negyed fogyasztóinak az ellátása. A szerződés megkötését követően a magánvezetéki engedélyes az E. E. Kft.-vel (a továbbiakban: Kereskedő) villamos energia adásvételi szerződést kötött, amelynek 3. számú mellékletében kerültek felsorolásra azon felhasználók, amelyek számára az energia továbbítására sor került. A szerződés 2013. december 31. napján történő lejártát megelőzően újabb szerződéskötésre 2013. október 28-án került sor, 2014. december 31-ig terjedő időtartamra. A Magánvezetéki engedélyes a felperesnél 2012. év végén kezdeményezte az üzemelési szerződés megkötését az ivóvíz-, szennyvíz- és elektromos áram szolgáltatásának továbbadására vonatkozóan, amelyet a felperes nem írt alá.
- [2] A felperes 2014. július 8. napján az alperesnél panaszt terjesztett elő a Magánvezetéki engedélyes, a Kereskedő, valamint az E. É.-d. Á.i Zrt.-vel (a továbbiakban: Elosztói engedélyes) szemben, hogy a közcélú hálózathoz történő csatlakozását a Magánvezetéki engedélyes a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 39/B. § szerinti feltételekkel, a 39/C § alapján történő szolgáltatás igénybevételét, felhasználóvá válását gátolja. A panaszbeadványában kifejtette, hogy a Vet. 39. § (3) bekezdésében foglaltak ellenére a Magánvezetéki engedélyes a magánvezetéki felhasználókat, a vételezőket nem jelentette be, és a Vet. 39. § (4) bekezdésében foglaltak ellenére szerződéskötésre nem került sor.
- [3] Az alperes az eljárás lefolytatását követően 2017. július 4. napján kelt FVFO_2017/2056-1 határozatával a felperes H., M. út 1. szám alatti felhasználási helyére vonatkozó magánvezetéki továbbadás és felhasználóvá válás akadályozása tárgyában előterjesztett panaszát a Magánvezetéki engedéllyessel, az Elosztói engedéllyessel és a Kereskedővel szemben elutasította. Határozata indokolásában a Vet. 39. § (3)-(4) bekezdésében, 3. § 17, 44, 61, 66a, 66b pontjaiban, a

39/A § (1)-(3) bekezdésében, a 39/B §-39/C §-ában, 56. § (1)-(2) bekezdésében, 66. § (3)-(5) és (7) bekezdésében, 66/A §-ában, a Vet. egyes rendelkezéseinek végrehajtására kiadott 273/2007. (X. 19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 13/D §-ában, 13/C § (3)-(5) és (7) bekezdésében, 13/A § (1)-(3) bekezdésében, 13. § (1)-(6) bekezdésében, 38. § (1)-(2) bekezdésében és 13/B. §-ában foglaltakat felhívva leszögezte, hogy a magánvezetéki engedélyes részéről a vételezők bejelentése megtörtént, mivel azok a villamosenergia-vásárlási szerződés 3. számú mellékletében felsorolásra kerültek. Leszögezte, hogy a felperes felhasználóvá válásával összefüggő magánvezeték használatára vonatkozó szerződéskötéssel szemben a Magánvezetéki engedélyes nem támasztott akadályt, együttműködést tanúsított a Hálózati engedéllyel együtt, valamint utalt arra, hogy a felperes mint vételező, a hatósági eljárás megindítását megelőzően nem kezdeményezett e vonatkozásban szerződéskötést. Megállapította, hogy a Magánvezetéki engedélyes együttműködési kötelezettségét a Vet. 39/C §-ban foglaltak alapján sem sértette meg, és a Vet. 56. §-a szerinti jogát nem akadályozta, mivel előkészületeket tett a Hálózati engedélyesnél a jogok kezdeményezése érdekében. Rögzítette, hogy a panasz előterjesztéséig a felperes nem kezdeményezte a felhasználóvá válását, amelyet alátámaszt a Magánvezetéki engedélyes és az Engedélyes nyilatkozata is.

- [4] A felperes nem kezdeményezte a Vet. 39/B. §-a és a Vhr. 13/C. § (3), (5) és (7) bekezdései szerinti szerződéskötést és a szerződéstervezet ennek megfelelő javítását. Ezt követően továbbra is fogyasztotta a villamos energiát és annak ellenértékét kifizette. Rögzítette, hogy a felperes dokumentumokkal nem támasztotta alá azon állítását, hogy a magánvezeték megépítéséhez 23 évvel ezelőtt a szükséges közműfejlesztési hozzájárulást befizette.

A felperes keresete és az alperes védekezése

- [5] Felperes az alperes határozatával szemben előterjesztett keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és alperes új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte, annak megállapításával, hogy az alperes nem a felperesi kérelemben foglaltakról döntött, ezért határozata jogszabálysértő.
- [6] Alperes érdemi ellenkérelmében a határozatát jogszerűnek tartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [7] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 22.K.700.171/2018/4. számú, 2018. május 24-én kelt ítélete szerint a felperes keresete

nem megalapozott.

- [8] Az elsőfokú bíróság szerint a hatóság helyesen állapította meg, hogy a Magánvezetéki engedélyes által előterjesztett szerződés-tervezet a Vhr. 13/D §-ban előírtaknak nem felelt meg, ugyanakkor ezt követően a felperes a panasz előterjesztéséig a korábbiaknak megfelelően a számlák alapján az villamos energia díját megfizette és nem kezdeményezett további szerződés módosítást a Magánvezetéki engedélyesnél. Helyesen állapította meg az alperes azt is, hogy a felperes csak a panasz előterjesztését követően kezdeményezte a felhasználóvá válását. Ennek megfelelően a Vet. 56. §-ában, valamint 39/B §-ában foglaltak figyelembe vételével a hálózathasználati szerződés megkötésével szemben az Elosztói engedélyes, a Kereskedő, illetőleg a Magánvezetéki engedélyes akadályt nem támasztott.
- [9] A bíróság összességében azt állapította meg, hogy a felperesi keresettel támadott körben alperes határozata az irányadó anyagi- és eljárási jogszabályban foglaltaknak megfelel, melyre tekintettel a felperes keresetét elutasította.

A fellebbezés és az ellenkérelem

- [10] A felperes az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő a Vet. 39/C. §-ába ütközően. A magánvezeték engedélyese ugyanis, ellentétben az ítélet megállapításával, gátolja a felperes közvetlen felhasználóvá válását.
- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott. Eszerint nem helytálló a felperes azon hivatkozása, hogy a magánvezetéki engedélyes azzal akadályozta a felhasználóvá válást, hogy 2012-ben nem megfelelő tartalmú szerződéstervezetet készített elő. A panaszos ugyanis ezen időpontban még nem kívánt felhasználóvá válni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A fellebbezés nem megalapozott.
- [13] A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperest az ügyben felmerült módon akadályozták-e abban, hogy a vezetékes villamos energia szolgáltatás közvetlen felhasználójává váljon.

[14] A Vet. 39/C. § szerint, ha a vételező vagy a felhasználó a közcélú hálózathoz közvetlenül kíván csatlakozni, a magánvezeték engedélyese köteles a közcélú hálózatra csatlakozásig a magánvezetékhez való hozzáférést biztosítani, valamint a közcélú hálózathoz való csatlakozás érdekében a hálózati engedéllyessel együttműködni.

[15] A Vet. 56. § (1) bekezdése szerint minden felhasználó jogosult csatlakozási és hálózathasználati szerződés alapján az átviteli és az elosztó hálózathoz hozzáférni. A Vet. 56. § (2) bekezdése alapján a felhasználó a külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint vásárolhat villamos energiát. Ebben az esetben a vételező szerződési pozíciója a Vet. 39/B. §-a szerint alakul, mikor is, ha a vételező a magánvezetéken felhasználóként kíván villamos energiát vásárolni, az 56. § (2) bekezdése szerint köteles a Hálózati engedéllyessel hálózathasználati szerződést kötni a magánvezeték és a közcélú hálózat csatlakozási pontjára, a magánvezeték engedélyesével pedig vezetékek használati szerződést kötni, vagy a meglévő szerződését megfelelően módosítani. A magánvezeték engedélyese a hálózati engedéllyessel és a vételezővel a vezetékhasználati szerződés létrehozása vagy módosítása céljából köteles együttműködni, a mérőhely kialakítását és a mérést a hálózati engedélyes számára lehetővé tenni.

[16] A közcélú hálózathoz való hozzáférés joga, továbbá az átviteli és elosztó hálózat használatának feltételeit tartalmazó szerződés tehát két külön jogi viszony. A felperes által a panaszban kifejtettek szerint a Magánvezetéki engedélyes a felperest az utóbbiban akadályozta, illetőleg az erre irányuló eljárásban nem működött együtt. Jelen per tárgya azonban kizárólag az, hogy a közcélú hozzáférés joga korlátozást szenvedett-e.

[17] Igaz ugyan, hogy felhasználói közvetlen villamos energia vásárlás esetén a két szerződés között van kapcsolat, de jelen perben a tényállásból nem következik az akadályozás ténye. Csak a szerződés tartalmában való vita állapítható meg, ami azonban az ítéletben és a felperes fellebbezésében is hivatkozott módon más bírósági eljárás tárgya. A Kúria az elsőfokú bírósággal ért egyet, amikor szintén hangsúlyozza ezt a különbségtételt. A tényállásból kiderül, hogy a felperes problémája alapvetően nem az igénybevétel akadályoztatásában volt, hanem annak feltételeit illetően fogalmazódott meg, mely utóbbi polgári jogvita tárgya. A közigazgatási viszony tekintetében viszont az nem érinti jelen eljárásban az alperesi határozat jogszerűségét.

[18] A Kúria ennek alapján a közigazgatási szerv döntését helybenhagyó elsőfokú bírósági ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 253. § (2)

bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[19] Minden felhasználó jogosult csatlakozási és hálózathasználati szerződés alapján az átviteli és az elosztó hálózathoz hozzáférni. A felhasználó ehhez kapcsolódóan meghatározott feltételek szerint vásárolhat villamos energiát. Az e szerződés tartalmát érintő esetleges jogvita ugyanakkor nem azonosítható a közcélú hálózathoz való hozzáférés akadályozásával.

Záró rész

[20] A Kúria a fellebbezést a régi Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az alperes pernyertességére tekintettel, a régi Pp. 78. §-a alapján, a Kúria a felperest kötelezte az alperes perköltségeinek megfizetésére.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztesnek minősülő felperes viseli.

[23] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 24.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró